

NOBENEGA SPORAZUMA V STAVKI PREMOMARJEV

Nikakega mirovnega načrta niso izdelali za nadaljnje konference med delodajalci in premogarji. — Kot poprej je tudi sedaj arbitracija glavna ovira uravnave. — Senator Copeland zahteva akcijo.

PHILADELPHIA, Pa., 2. februarja. — Premogarji in delodajalci, ki ne morejo nikamor naprej v svojih načrtih, da končajo dolgotrajno stavko v rovi antracitnega premoga, bodo danes popoldne obnovili pogajanja, ki so bila prekinjena pred enim tednom.

Ko sta se podkomiteja, sestavljena iz šestih premogarjev in šestih delodajalcev, razšla v soboto, sta zavrgla najnovejše predloge. Major Inglis, načelnik komiteja delodajalcev, je pozval obe strani, naj skušata izdelati načrt predno bi se skupna konferenca zopet sestala.

Niti premogarji, niti delodajalci pa niso imeli nobenih sedstankov izza sobote, in v kolikor je bilo mogoče izvedeti, včeraj zvečer, ni nobenega novega načrta, o katerem bi danes razpravljali.

Arbitracija je še vedno glavno vprašanje. Delodajalci hočejo v novem kontraktu arbitracijsko določbo za slučaj, da bi ne bilo mogoče skleniti dogovora tekom kontraktne dobe glede vprašanja nove uredbe mezd, ki bi bila v soglasju z ekonomskim položajem. Premogarji pa hočejo kontrakt za stare mezdne pristojbine ter so proti arbitraciji, če bi ta ali ona stran predlagala novo ureditev meznega vprašanja. Zahtevajo, da uravnava premogarji in delodajalci spore brez arbitracije.

WASHINGTON, D. C., 2. februarja. — Senator Copeland iz New Yorka je včeraj zopet pozval senat, naj vpripori akcijo glede premogovnega položaja. Rekel je, da je obžalovanja vredno, da se ne more lotiti senat premogovnega položaja na temelju pravilnika.

Senator Copeland, ki je že ponovno opozoril na dejstvo, da računajo konsumentom v New Yorku in drugod pretirane cene za mehki premog in koks, je izjavil, da je ravnokar dobil pismo od neke ženske v New Yorku, da je morala plačati \$1.60 za sto funtov mehkega premoga in tudi pretirane cene za koks.

Senator je opozoril na dejstvo, da vsebuje Oddie predloga določbo za kurilnega administratorja v časih sile ter dal izraza upanju, da bo senat storil korake, da doseže sprejem te predloge ali kake druge odredbe, ki bi nudila pomoč.

— Položaj direktno ogroža zdravje in življenje v naši deželi, — je rekel senator Copeland. Pozval je senatorje, naj nudijo svojo pomoč pri sprejemu potrebne zakonodaje, ker postaja položaj vedno slabši. Rekel je tudi, da so države, ki proizvajajo mehki premog, najbrž pripravljene dopustiti, da traja antracitna stavka še naprej.

SHAMOKIN, Pa., 2. februarja. — Dolgotrajna antracitna stavka je spmila približno 150 prodajalcev v Shamokinu in drugih manjših krajih na robu bankrota. Tako je izjavil včeraj Donald Zimmerman, trgovski cenitelj. Dostavil je, da ne bodo mogli trgovci plačati okrajnih pristojbin za prodaje, ki so zaznamovane v njih knjigah.

Zimmerman je rekel, da so tem trgovcem dolžni premogarji na tisoče dolarjev, in da bo prišlo v teku naslednjega meseca do številnih bankrotov, če ne bo stavka uravnana.

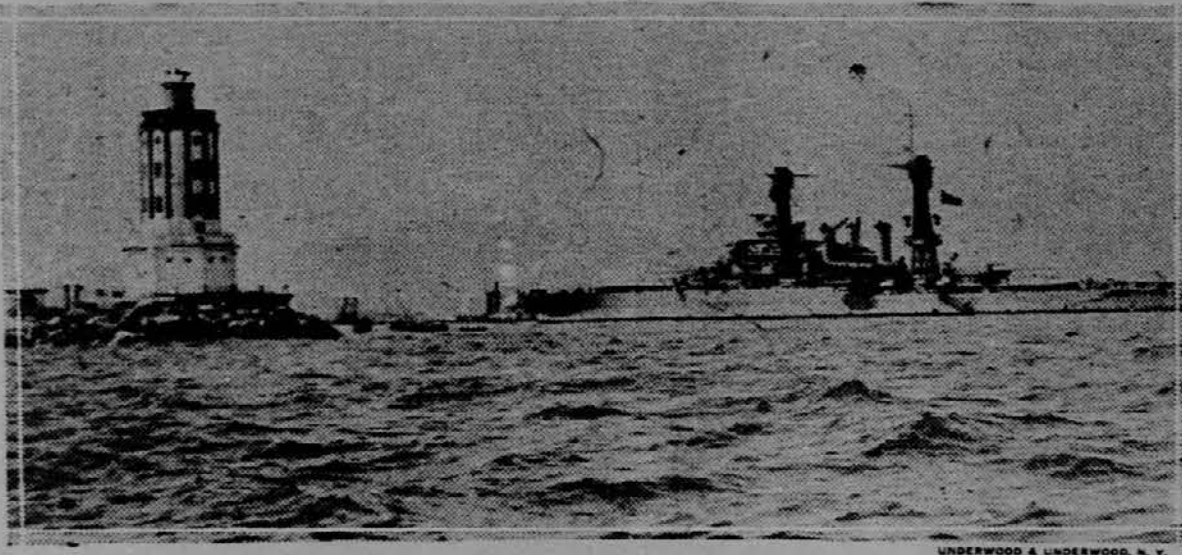
V nekaterih krajih so ceste zapuščene in hiše so prazne. Dobava živil v nekaterih manjših prodajalnih je skoro popolnoma izčrpana.

Rifski ostrostrelci vzne- mirjajo Francoze.

HABAT, Maroko, 2. februarja. Rifski plemeniti so postali zelo živahni v okolici Tafranta, kar je razvidno iz močnega streljanja. Rifski ostrostrelci streljajo

neprestano na francoske vojske in Francozom prijazne domačine. To je posebno resnično glede predstraž pri Tihanu in Tabudi. Nadaljnji rifski ostrostrelci so se zakopali na strmih višinah, s katerih obvladujejo večje ozemlje. Francozom ne dajo miru niti ponoči.

AMERIŠKA BOJNA LADJA CALIFORNIA

Slika nam kaže ameriško bojno ladjo "California", ko zapuša pristanišče Los Angeles. "California" je zastavna ladja ameriškega pacifičnega brodogoja.

Značilna izvajanja odvetnik Darrowa.

Znani odvetnik Darrow trdi, da je strah, ne pa smrt, največji teror. — Zborničnemu komiteju je povedal, da eksekucije ne plašijo zločincev.

WASHINGTON, D. C., 2. febr. Smrt le malo plaši zločince, in misel na smrt ga ne more odvrtiti od zločina, — je izjavil Clarence Darrow, čikaški kriminalni odvetnik, pred zborničnim komitejem za okraj Columbia, ko je podpiral predlogo za odpravo smrtnih kazni.

— Smrt ni tako strašna, — je rekel Darrow. — Življenje človeka ni posebno prijetno na tem svetu, — mogoče z izjemo kongrega! Največje zlo v življenju pa je strah. Umrjemo več kot enkrat vsled strahu.

— Največja sreča je pregnati strah. Zločinec je podvržen strahu, sličnemu smrti, sleherni trenutek, med spočetjem in izvrševanjem zločina. Ne vznemirja ga možnost obesa. Smrt ima zanj le malo terora.

— Bedasto je govoriti o smrtni kazni kot sredstvu, da se odvrne druge ljudi od umorov. Vprašanje pa ni odvisno od argumentov, temveč od tega, kakšne vrste je je človek. Če imate količjak domišljije, ste proti smrtni kazni.

— Ozmimo se malo v zgodovino. V Angliji so obehali žepne tatove. Eksekucije so se vršile na visokih grčih, da so lahko vsi videli in uživali strah. Med množicami, ki so obdajale morišče, pa je bilo več žepnih tatov, kot ob kateremkoli drugem času.

— V Ameriki je položaj še slabši. Če smrtna kazen res preprečuje zločin, bi morali usmrtiti morilce na javnih grčih, na grčih ali na strelah nehotenikov. Šole bi morale prisostvovati eksekucijam. Tvojnice bi morale biti zaprte, prav kot v praznikih. Otroci bi morali takoj videti, kaj se zgodi z onimi, ki ne hodijo po pravi poti. Napraviti bi bilo treba kinematografske slike in pre strani listov bi morale biti polne okusnih podrobnosti glede zadnjih ur morilec.

— Če je kaj v teoriji, da odvrca smrtna kazen od zločina, — moramo nuditi največjo javnost. V to pa ne verujemo. Dejanski ni nikogar, ki bi resnično veroval v to teorijo, čeprav trdi marsikdo, da veruje vanjo.

— Izkušnje so nam pokazale, da napravi misel na smrtno kazen zločince zelo previdnim, ko skuša prikriti sledove svojega zločina.

Darrow je vzkliknil:

— Mi vsi smo ubijalci v svojem srcu. Seveda, jaz nisem nikdar vzel nikomur življenja a pogosto sem čital s precejšnjim zadovoljstvom smrtna nazenila v listih.

Konferenca glede razoroženja ogodena.

Razoroževalna konferenca je bila odgodena do maja meseca. — Razlike v mnenju med vele silami so povsem očividne.

ZENEVA, Švica, 2. februarja. Sestanek mednarodne razoroževalne predkonference je bil preložen na poznejši čas. Vršil se bo najpozneje dne 15. maja in ne, kot prvotno določeno, dne 15. februarja.

Preložitve so zagovarjali Francija, Italija, Japonska, Čehoslovaka in Uruguay.

Kot glavni vzrok za odgoditev navajajo željo, da se počaka na uravnavo rusko-švicarskega spora; da postane Nemčija polnovredna članica Lige in da se vrše diplomatični purpurleji glede različnih točk razoroževalnega programa, glede katerih so mnjenja zelo različna.

Nadaljni vzrok je želja Združenih držav in Anglije, da se odredi posebno konferenco za razpoloženje mornarice, čemur pa nasprotujejo Francija, Italija in Japonska. V diplomatičnih krogih namigujejo, da hoče Francija potom povečanja članstva Lige sveta usavariti protitež proti vstopu Nemčije v Ligo.

Navedeni razlogi pa niso posebno tehtni in v evropskih krogih je že sedaj opaziti neke vrste pesimizem glede uspešnega zavrženja razoroževalnega gibanja.

WASHINGTON, D. C., 2. febr. Ameriška vlada je sporočila Lagi narodov, da nima ničesar proti preložitvi datuma sestanka razoroževalne predkonference.

Spoznan krivim uboja.

BIRMINGHAM, Ala., 31. jan. David B. Gore, star šestdeset let, je bil včeraj spoznan krivim uboja Mrs. Bessie Lawson, stare štirinajstletne, ki je umrla v dvajset let. Obsojen je bil na šest mesecev ječe in na \$600.00 globe.

Državni pravdnik je trdil, da jo je po divji, vso noč trajajoči orgiji vrgel iz svojega avtomobila in da jo je nato povozil. Gore, ki je poročen, je povedal poroti, da je odložil žensko iz svojega avtomobila v nekem predmestju, da se iztrzne v nočnem zraku. Ko se je vrnil, da jo vzame zopet na avtomobil, je spoznal, da je bila medtem povožena.

Preveč se razburjamo radi takozvanih "valov zločina". Avtomobili ubijejo po dva človeka za vsakega, ki je umorjen. Izza vojne je izgubila javnost nekaj spoštovanja do človeškega življenja. In sedaj, ko imamo prohibicijo, morajo dobiti ljudje nekaj kika iz kake druge stvari.

Skrivnostna smrt 60-letne ženske.

Stara ženska umrla na skrivnostnem način. — Truplo so našli sklonjeno nad nezvestno hčerko. — Nikakega sledu o strupu.

Šestdeset let staro Mrs. Estelle Christie so našli včeraj zvečer mrtvo, sklonjeno nad drugo hčerko, Sophie, ki je ležala nezvestna na zofi. Dosedaj se zdravnikom ni še posrečilo pojasniti vzroka smrti matere ter nezvestni hčerke, ki leži v Jewish Memorial bolnici, v New Yorku.

Hči Ethel, ki je zaposlena v nekem uradu doljenega mesta, se je ob petih napotila proti domu ter rekla svojim prijateljicam, da je nameravala mači speči pogosto za njenega brata Georgea, prejšnjega u-luženca justičnega departmanta. Ko je dospela domov, je bilo stanovanje popolnoma temno. To se ji je zdelo sumljivo in bala se je iti sama v stanovanje. V sobi je gorel majhen ogenj v peči in ko je stopila Ethel v malo kuhinjo, jo je pozdravila papiga s klicem: — Hello, Ethel! — Napravila je luč ter zagledala svojo sestro, smrtnobledo in nezvestno na zofi, dočim se je mati sklanjala nad njo. Poklicala je mater, a ker ni dobila odgovora, se je dotaknila njenega lica ter čutila, da je mrtlo.

Zakričala je od groze ter poklicala zakonska McGinle. Papiga pa je medtem naprestano kričala: Ali naj pojem? Ali naj pojem? — Obvesčena je bila policija, in kmalu nato je prišel dr. Hirschfield iz židovske bolnice ter odvedel Sofijo z ambulanco. Na trupla matere niso našli nobenega sledu nasilja in nobenega sledu strupa ali duha po plinu. Tudi stanovanje je bilo v najlepšem redu. Sosedje niso zaznali, da bi kdo prišel tekom dneva v hišo. Danes bo izvršena obdukcija stare ženske, da ugotovijo vzrok smrti.

Strojevodja spoznan krivim.

WASHINGTON, D. C., 2. febr. Varnostni inšpektorji so sporočili, danes meddržavni trgovski komisiji, da je zakrivil železniško nesrečo, ki se je pripetila zadnjega novembra pri Monmouth Junction, N. J. na Pensylvanija železnici, strojevodja Carroll, ker ni vpošteval avtomatičnih signalov.

Zadeva Chapmana.

V petek bo otvorjena prizivna obravnava proti banditu Gerald Chapmanu, ki je bil obsojen na smrt ker je ustrelil nekega policista v Connecticutu. Chapman je zbežal iz Atlanta jetnišnice ter zahteva, da naj ga vrnejo zveznim oblastim.

TEŽAVEN POLET V ARGENTINO

Buenos Aires se pripravlja na svečan sprejem. — Čestitke vojaških dostojanstvenikov. — Avijatiki so se komaj izognili nesreči, ko se je pokvaril propeler. — Prisiljeni so bili vreči preko krova obleko in orodje, da olajšajo aeroplan.

PERNAMBUCO, Brazilija, 2. februarja. — Včeraj se je izvedelo, da je španskim avijatikom, ki so se udeležili poleta preko Atlantika, pretela nesreča tekom kratkega poleta z otoka Fernando do Noronha v to mesto.

Stvar je postala znana, ko je poslal španski konzulat listom pojasnilo, da se je poveljnik Franco spustil na vodo, ne da bi preje krožil nad mestom, ker se je malo poprej, v bližini Recife, strl dol propelerja. Letalci so morali vreči preko krova vso obleko in vse orodje, da olajšajo letalo ter preprečijo nesrečo.

MADRID, Španija, 2. februarja. — General Sorriano, načelnik španske zračne službe, je podal kralju Alfonzu naslednjo verzijo dogodka kot je bila vsebovana v oficijelnih sporočilih poveljnika Franco.

— Franco je imel še vedno več kot dvesto galon gazolina, ko je odšel v soboto zvečer na otok Fernando do Noronha, torej zadostno množino, da lošeže Pernambuco. Radi teme pa so sklenili avijatiki pristati, a so morali radi valovitega morja, stati vso noč v hidroplanu.

— Ko so prihodnjega jutra zapustili svojo kabino, da pregledajo stroj, je bil zadnji propeler poškodovan in sklenili so vsled tega podvzati se s svojim poletom v Pernambuco. Ko so prišli nekako sto milj proti Pernambuco, je poškodovani propeler popolnoma odpovedal in od tedaj naprej so se morali posluževati le sprednjega propelerja.

— Avijatiki bodo ostali v Pernambuco tri dni. Čakajo na nov propeler, ki bo došel v tem času. Poveljnik Franco se bo mogoče ustavil v Bahia na svojem poletu v Rio de Janeiro.

MADRID, Španija, 2. februarja. — Poveljnik Franco namerava ostati tri dni v Pernambuco. Tekom tega časa bodo dospele bojne ladje, ki sledijo poletu. Potovanje bo obnovljeno v sredo.

BUENOS AIRES, Argentina, 2. februarja. — Prihod španskih avijatikov na južno-ameriški kontinent je povečal javno zanimanje v tem mestu, ki je končni cilj poleta. Poseben komitej deluje mrzlično, da priredi avijatikom primeren sprejem.

Predsednik de Alvear je brzojavil kapitanu Franco:

— Zagotavljam vam, da sledimo z zanimanjem vašem sijajnemu poletu, ki bo še bolj ojačil, če je to mogoče, tradicionalne vezi, ki spajajo Španijo in Argentino.

DENARNA IZPLAČILA V JUGOSLAVIJI, ITALIJI IN ZASEDENEM OZEMLJU

Danes so naše cene sledeče:

JUGOSLAVIJA:

1000 Din. — \$18.70 2000 Din. — \$37.20 5000 Din. — \$92.50

Pri nakazilih, ki znašajo manj kot en tisoč dinarjev računamo posebej 15 centov za poštnino in druge stroške.

Razpoložljiva na zadnje pošte in izplačuje "Poštni čekovni urad".

ITALIJA IN ZASEDENEM OZEMLJU

200 lir \$ 9.10 500 lir \$21.75
300 lir \$13.35 1000 lir \$42.50

Pri naročilih, ki znašajo manj kot 200 lir, računamo po 15 centov za poštnino in druge stroške.

Razpoložljiva na zadnje pošte in izplačuje Ljubljanska kreditna banka v Trstu.

Za pošiljatelj, ki presegajo PETTISOČ DINARJEV ali pa DVATISOČ LIR dovoljujemo po možnosti še poseben popust.

Vrednost Dinarjem in Liram sedaj ni stalna; menja se večkrat in nepričakovano; iz tega razloga nam ni mogoče podati natančne cene vnaprej; računamo po ceni tistega dne, ko nam pride poslani denar v roke.

POŠILJATVE PO BRZOJAVNEM PISMU IZVRŠUJEMO V NAJKRAJŠEM ČASU TER RAČUNAMO ZA STROŠKE \$1.—

Denar nam je poslati najbolje po Domestic Postal Money Order ali po New York Bank Draft.

FRANK SAKSER STATE BANK

62 Cortlandt Street New York, N. Y.

Telephone: Cortlandt 4637

GLAS NARODA

(SLOVENE DAILY)

Owned and Published by
SLOVENIAN PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)

Frank Baker, President Louis Benedik, Treasurer
Place of business of the corporation and addresses of above officers:
82 Cortlandt St., Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"GLAS NARODA"
"Voice of the People"

Issued Every Day Except Sundays and Holidays.

En celo leto delja list za Ameriko	Za New York za celo leto	\$7.00
En leto delja list za Ameriko	Za pol leta	\$3.50
En leto delja list za Ameriko	Za tri mesece	\$2.00
En leto delja list za Ameriko	Za pol leta	\$3.50

Subscription Yearly \$6.00.
Advertisement on Agreement.

"Glas Naroda" tiskajo vsaki dan izvenem nedel in praznikov.

Doplat brez podpisa in osebnosti se ne priobčujajo. Denar naj se
blagovito pošilja po Money Order. Pri spremembi kraja naročni-
karja, prosimo, da se nam tudi prejane bivališke naznači, da jih bomo
najdemo naslovnika.

"GLAS NARODA", 82 Cortlandt Street New York, N. Y.
Telephone: Cortlandt 2876.

SOLIDARNOST

Stošesnajst tisoč antracitnih premogarjev stavka že pet me-
secev. Dela je velika in nikakih izgledov ni za skorajšnji konec
stavke, katero hočejo podjetniki podaljšati tako dolgo kot le mo-
goče.

Konečno je izdala Ameriška delavska federacija poziv na so-
lidarnost dela. Temu pozivu pa se ni nikdo odzval. — Le malen-
kostni prispevki so nam prišli v roke. — pravi zakladničar Ameri-
can Federation of Labor, Morrison.

Sledil je drugi poziv. Ali bo uspeh boljši? Nikdo ne more reči
tega. Dne 29. januarja je izjavil zakladničar delavske federacije
Washingtonskega poročevalca "Federated Press", Laurence Tod-
du, da ne more za enkrat ničesar izjaviti. To ne zveni posebno obe-
tajoče. Ameriško delavstvo ne ve namreč ničesar o razrednem boju.
Kaditega pa tudi ne razume pomenitosti takih bojev kot ga rav-
nokat vojujejo antracitni premogarji.

V Združenih državah pa ne žive le tukaj rojeni delavci. Tudi
priseljencev je dosti.

Imamo organizacije, ki se sestavljajo v svoji pretežni večini iz
inozemcev, moških in žensk, ki niso še popolnoma pozabili na pomen
razrednega boja.

Dve najbolj pomembni izmed teh organizacij sta The Amalga-
mated Clothing Workers of America in The International Ladies
Garment Workers Union, ki sta sestavljeni v glavnem iz Rusov, Po-
ljakov, drugih Slovanov, Italijanov in Nemcev. V teh dveh organi-
zacijah je le malo tukaj rojenih Amerikancev.

Kako se obnašata ti dve organizaciji v sedanjem slučaju?
Amalgamated je pozvala svoje člane, naj prispevajo k stavkar-
skemu skladu zaslužek ene ure. V kolikor je bilo mogoče izvedeti
dosedaj, je članstvo navdušeno glasovalo za to. Sto tisoč dolarjev
bodo na ta način prispevali k stavkarskemu skladu antracitnih pre-
mogarjev. In to se bo zgodilo v par dneh.

Prav isti sklep je tudi storila International. Tudi člani te or-
ganizacije so sklenili potem svojega izvrševalnega sveta prispevati
zaslužek ene ure.

To pomenja nadaljnjih stotisoč za stavkarski sklad.
Za vsakega posameznega ne bo to posebna žrtve. Priča pa o so-
lidarnosti, o spoznanju, da mora delo vseh industrij držati skupaj.
Tozadevni sklep se je moral poroditi le iz spoznanja interesne soli-
darnosti celokupnega delavskega razreda. To je pri tem glavna in
najbolj pomembna stvar.

Ničesar pa ni čuti o sličnih korakih drugih delavskih organi-
zacij, kot so organizacije strojnikov, sprevednikov in tako dalje. Te
organizacije so preveč vzvišene, da bi se brigale za boj antracitnih
premogarjev, večinoma inozemcev. Mnenja so najbrž, da naj si
premogarji pomagajo kot vedo in znajo in poleg tega najbrž tudi
mnenja, da so premogarji sami izvali stavko s tem, da so stavili
delodajalcem "pretirane" zahteve glede mezd.

Če bi vsi organizirani delavci dežele priskočili premogarjem na
pomoč, bi slednji lahko vztrajali v boju do svoje končne zmage.
Korist bi imelo od tega vse organizirano delo, ker bi organizirani
podjetniki spoznali, da si zama prizadevajo uničiti delavske orga-
nizacije.

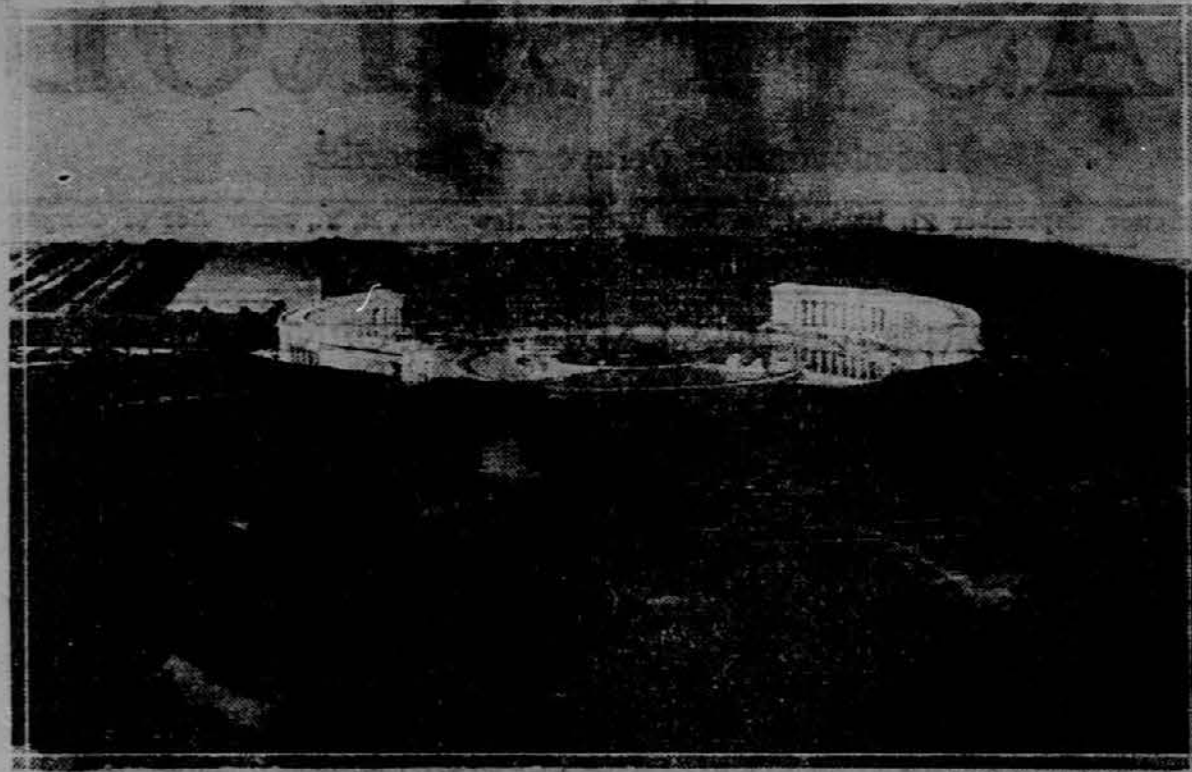
V zvezi s tem pa je treba pripomniti še nekaj.
Amalgamated sploh ne pripada Ameriški delavski federaciji.
Ne sme pripadati, ker je dvojna organizacija, kateri stoji na poti
United Garment Workers Union, ki je pravi nazadnjaški pritlika-
vec v primeri z Amalgamated. Še bolj je treba vsled tega ceniti, če
zre napredna organizacija krojačev preko malenkostnih zvijač bi-
rokracije Ameriške delavske federacije ter spoznava le eno: svojo
dolžnost, da pomaga, svojo dolžnost solidarnosti.

Dopisi.

Sharon, Pa. obratujejo. Prohibicijske posta-
Zares se mi čudno zdi, ker ni v ve so za ene tu jako trde, onim,
listu Glas Naroda nobenega dopl- ki pa delajo z agenti fifty-fifty,
sa iz te nasebine. Torej se bon gre pa bolj po sreči.
jaz okorajžila in napisala po svo- Kljub hudi zimi se pa štoriklje
jih skromnih močeh nekoliko v kaj pridno oglašajo in obdarjajo
javnost. to ali ono družino z malimi kri-
Tukaj v Sharonu smo Slovenci čači.

Ne oziraje se na prohibicijsko
pod. dr. št. 31 S. N. P. J. Lanskó postavlo, smo si vsak po nekaj
leto se je sem priselil nekje od žlahtne kapljice napravili, ki se
Pittsburghu, Pa., naš rojak Mi- prav priliježe h kranjskim kloba-
hael Lenarčič ter tukaj odprl sam.
svojo obširno trgovino. Rejaki Glas Naroda je res dober list,
so prav dobro postreženi in smo samo malo je predrag. Kazimir
z njegovo trgovino obče zadovolj- nam ga daje bolj poceni. Garan-
ni. Tukaj v sosednjem Farrelnu so tiram vam, če ga boste vi tako
geliške tovarne, ki zdaj bolj slabo ceno pošiljali, se vam bodo kljub

NAČRT ZA ROOSEVELTOV SPOMENIK

To je fotografski posnetek modela za spomenik Theodoru Rooseveltu. Model je napravil arhitekt
John Russell Pope. Spomenik bodo postavili v bližini Washingtona.

obilnim naročnikom naročniki po-
trojili, ne samo podvojili. Toraj
le s čeno dol!

Peter Zgaga ga pa res pihne.
Tako ko sprejemem list, najprej
pogledam njegovo kolono, da se
malo nasmejem. Če bi bil bil kje
v bližini, mu dam precej kranjsko
klobaso.

Toraj, če se sem kaj kratka v
mojemu poročilu, naj pa še kdo
drugi kaj napiše v prilog, kriti-
zirati me pa ni treba, ker imam
dobro voljo do vseh ljudi.

Stara naročnica lista Glas Na-
roda Antonija Gasper.

Saint Mary, Pa.

Delavske razmere so prav do-
bre. Kljub temu pa ne svetujem
hoditi sem, ker dela ni mo-
goče dobiti. Novinec ima le tedaj
pričko, da dobi delo, če kateri
umre, nakar prevzame njegovo
mesto. Slovencev je precej tukaj;
nekaj jih ima tudi svoje domove.
Nevoščljivost je Slovencev ne-
kako prirojena, in vsled tega s-
ni čuditi, ako je tudi tukaj ne-
manjka. Z dobro kapljico smo do-
bro preskrbljeni. Ko bo kaj no-
vega, bom že sporočil.

Naročnik J. T.

ZANIMIVI IN KORISTNI PODATKI

(Foreign Language Information Service. — Jugoslav Bureau.)

AMERIŠKA ZGODOVINA V FEBRUARJU.

1. februarja 1859. — Rojstni
dan Viktorja Herberta, proslav-
ljenega meriškega glasbenega di-
rigenta in skladatelja. Rodil se je
v Dublinu na Irskem. V rani ml-
dosti se je učil glasbe na Nemškem
in je bil nekaj časa čelist v dvor-
nem orkestru v Stuttgartu, ki je
priredil koncerte po vsej Evropi.
Leta 1886 je prevzel mesto solo-
čelista v Metropolitan orkestru v
New Yorku in je potem nastopal
bodisi kot čelist ali dirigent z glav-
nimi orkestri Združenih držav. —
Od leta 1904 do svoje smrti je vo-
dil svoj lastni orkester. Njegove
večje skladbe so oratorij "Cap-
tive" in razne komične opere, po
katerih je najbolj zaslovel, kot n. p.
"Prince Ananias", "Serena-
de", "Babes in Toyland" in dru-
ge.

3. februarja 1811. — Horae-
Greeley, eden izmed najslavnejših
ameriških žurnalistov in tekom
dveh desetletij najvplivnejši ured-
nik v Ameriki, se je rodil tega dne
kot sin siromašnega vermotske-
ga farmerja. Edina šolska izobra-
ba mu je bila ljudska šola v do-
mači vasi. Ko je bil 15 let star, je
postal tiskarski vajenec in z 21.
letom je prišel v New York, kjer
je odprl skromno tiskarno in iz-
daljal književni tednik "The New
Yorker". Kasneje je postal ured-
nik lista "The Log Cabin" in nje-
gov članki so mu stekli sloves po-
litičnega pisca. Dne 10. aprila leta
1841 je izdal prvo številko dne-
vnika "The Tribune", ki je simpa-
tizeral z Whig stranko, drugače pa
je bil neodvisnega duha (Whigs v
Ameriki so bili stranka, ki je pred
ustanovitvijo današnje republ-
kanske stranke zagovarjala za-
ščitne carine). Začel je svoje pod-
jetje z \$2.000; tekom nadaljnjih
trideset let pa je Tribuna toliko
napredovala po cirkulaciji in vpl-
vu, da je bil časopis ob Greeleyev-
smrti vreden milijon dolarjev. —
Greeley je bil zelo priljubljen
predavatelj in njegove knjige so
z malimi izjemami le zbirke nje-
govih predavanj in člankov. —
Dasi je bil vnet republikanec, ga
je demokratična stranka leta 1872
izbrala za svojega predsedniške-
ga kandidata; bil pa je poražen.
Umrli je dne 29. novembra 1872 in
njegovo ime ostane vedno na čelu
seznama proslavljenih ameriških
žurnalistov.

3. februarja 1853. Rojstni dan

Hudson Maxima, ameriškega iz-
umitelja in inženirja. Rodil se je
v državi Maine. V starosti 30 let
je ustanovil tiskarno in naklada-
teljsko podjetje v Pittsfield, Mass.
in razprodal približno pol milio-
na neke knjige o lepopisu in ra-
sajni, ki jo je sam spisal. Iznašel
je novo kemično tinto in nov na-
čin za tiskanje v barvah. L. 1888
je opustil svojo tiskarsko podjet-
je, da se posveti strelnim pripra-
vam in razstrelivom. Bil je prvi
v Združenih državah, ki je izlela
brezdimen smodnik in predložil
vladi svoje vzorce. Ta brezdimni
smodnik je bil prvi, ki ga je ame-
riška vlada uporabila. Leta 1890
je ustanovil tovarno za dinamit in
brezdimni smodnik v Maximu, N.
J. kraju, ki se po njem imenuje.
Tukaj je skupaj z dr. Schupp-
hansom razvil takozvani Maxim-
Schuppahaus brezdimni smodnik;
patent za istega je kasneje kupila
tverka E. I. do Pont de Nemours
& Co. v Wilmingtonu, Del. Leta
1901 je Maxim prodal ameriški
vladi tajnost silnega razstreljiva,
ki ga je iznašel. To razstreljivo,
ki se zove Maximite, je baje za 50
odstotkov silnejše kot dinamit.

5. februarja 1631. — Prišel Ro-
ger Williams v Ameriko. Dne
10. decembra 1630 se je Roger

Williams, prvobornik za versko
svobodo in ustanovitelj kolonije
Rhode Island, vkrcal v Bristolu
skupaj s svojo mlado ženo in do-
spel v Nantasket dne 3. februar-
ja 1631. Takoj po svojem prihodu
v Ameriko je prišel v nasprotje z
duhovništvom in sodnjami v Mas-
sachusettsu. Puritanci, ki so na-
selili kolonijo Massachusetts, so
bili mnenja, da ima vlada pravico
kontrolirati zaveš ljudi in da mo-
rajo biti vsi pristasi cerkve, ki so
bili puritanci priznali za edino
priznane cerkev v koloniji. Roger
Williams je odklonil to načelo in
brani pravico vsakega do verske
svobode. Večkrat so ga pritirali
pred sodišče. Bil je tudi spoznan
krivim ter obojen v prognanstvo.
V januarju 1636 je ušel iz Salema
da se izogne zaporu, in s štirimi
prijetelji se je vkrcal v čoln, da
si poišče kraj izven oblasti Mas-
sachusetts in Plymouth kolonij. —
Sklenili so se naseliti v kraju, ki
so ga nazvali Providence (Božja
previdnost). V mareu 1638 je ku-
pil obširno pokrajino od Indijan-
cev. Njegova družina in razni pri-
jatelji z Massachusettsa in An-
gleškega so se pridružili novi ko-
loniji Rhode Island. Za tri leta je
bila vlada nove kolonije popolno-
ma organizirana. Vsled nasprot-
tev s strani sosednih starejših ko-
lonij se je Roger Williams podal
na Angleško, da si pridobi čarter;
mesta Providence, Portsmouth in
Newport so dobila pravico do sa-
mouprave. Ko so leta 1656 začeli
v Bostonu hudo preganjati kva-
kerje, je Rhode Island postal za
vetišče kvakerjev. Roger Willi-
ams je bil dvakrat izvoljen za
vredsednika kolonije in do njego-
ve smrti leta 1684 so ga vedno po-
zivali, kadar je bilo treba pobotat
se z Indijanci ali poravnati kak-
rški ali državljanski spor. On
slovi kot človek, ki je v Ameriki
organiziral in razvil politično ob-
čino, proglašeno popolno ver-
sko svobodo kot svoje temeljno načelo.

ROJAKI, NAROČAJTE SE NA
'GLAS NARODA' NAJVEČJ
SLOVENSKE DNEVNIK V
ZDRUŽENIH DRŽAVAH.

SEVEROVA DOMAČA ZDRAVILA

Ustavite to!

Glejte, da ustavite prehlad precej. To je
znak nevarnosti. Toraj začnite se takoj zdra-
viti. Da hitro ustavite kašelj jemajte.

SEVERA'S COUGH BALSAM

To prijetno in zanesljivo zdravilo prežene
mučni kašelj hitro. Deluje direktno na vzrok
kašlja, pospešuje izločevanje in uteši raz-
draženje. Cena 25c in 50c.

Severa's Cold and Grip Tablets vam bodo pre- gnae prehlad.	Severa's Antisepol ozdravi bolni vrat.
Morete se iznebiti prehlada takoj. Morete ustavite mraz, popra- viti izpraznjenje in o- krepati sistem ali upo- rabite Severove Tablete zoper prehlad in gripo. Cena 3c.	Za bolno grlo in bri- pavost uporabite za gr- granje Severov Antise- sol. Odstrani razdraže- nje in prepreči infekcijo. Cena 35c in 50c.

ZAHTEVAJTE NAJPREJ PRI LEKARNARJU
W. F. Severa Co. Cedar Rapids, Ia.

SEVEROVA DOMAČA ZDRAVILA

Peter Zgaga

V listih čitam naslednje poro-
čilo:

Simon Singer, ki je star 75 let
ter je bil že trikrat poročen, je
izjavil, da se bo dne 15. februarja
še enkrat poročil in sicer z 72. let-
no Mrs. Fannie Ehrenfield. Tudi
Mrs. Ehrenfield je bila že trikrat
poročena.

Časnikarskim poročevalcem je
rekel: — Zakon človeka popolno-
ma pomladi. Ker nameravam do-
čakati starost sto desetih let, bom
preživel ta leta v miru in zado-
voljstvu.

To poročilo je Matiji najboljši
dokaz, da je še vedno čas in da
ni treba obupavati.

Slišal sem rojaka, ki se je pri-
toževal:

Če pridem ob dveh ali treh po-
noči malo natrkan domov, sedi
moja žena pri mizi in čuje. Nato
trajata zmerjanje in kreg pou-
vadi do jutra. Toda včeraj zve-
čer sem pa imel strašno smolo.
Domov sem prišel ob poldevetih
popolnoma trezen. Ona je pa spa-
la in se ni prebudila vso noč.

V politiki je tako kot v naravi:
največji bik najla-nejše tuli.

Previdnost je lepa reč, toda ne-
kateri niso previdni o pravem ča-
su. Prepozna previdnost ponavadi
čisto nič ne zaleže.

Neki rojak je prinesel domov
galono vina. Ker je stanoval v pe-
tem nadstropju je spravil vino v
klet ter začel z dvorišča klienti
svojo ženo: — Hej, stara, vina
sem ti prinesel. Ker je klet zap-
ta, sem kar za vrata postavil!

Ko je pristopil v svoje stano-
vanje, ga je žena ozmerjala: —
Kaj se dereš na dvorišču? Vsi lju-
dje, kolikor jih je v hiši, so sh-
šali, da si vino prinesel. Nič čud-
nega bi ne bilo, če ti ga kdo ukra-
de.

Saj imaš res prav. — pravi
rojak in gre pogledat.

Čez par minut se vrne in sicer
po pristih, sklone se k ženi ter ji
tilo na uho zasepeče:

— Stara, vino so mi ukradli.

Znani ameriški suhač Pussyfoot
Johnson se vrača v Ameriko.

V Evropi se je mudil šest me-
secev ter je imel predavanja po
raznih mestih.

Tudi v Ljubljani je predaval v
hotelu Union.

V Ljubljani pridigovati o suši
je baš tako uspešno kot delati
mir na Balkanu.

Župnik je dokazoval navduše-
nemu pivcu, kako je pilača škod-
ljiva.

Nikar vendar toliko ne pij, mu
je prigovarjal. Mar ne veš, da po-
sledice pijače lahko tvoji otroci
podedujejo?

Rojak se je zamislil ter odvrnil:
— Ubogi reveži! Te verbičeno
bo pa malo prišlo na vsakega. Po-
misliti morate, da imam osem
otrok.

V Berlinu je umrl ruski gene-
ral Suhomlinov. Star je bil 75 let
ter je bil svoječasno carjev vojni
minister.

Pokojnik je bil eden izmed zad-
njih ostankov strašnega bremena,
ki je težilo stopetdeset milijonski
ruski narod.

Tudi sedaj nosi ta stopetdeset
milijonski narod težko breme.
Toda zdi se, da ga dosti lažje
prenaša.

Od Lincolnovega pa do Wash-
ingtonovega rojstnega dne, to je
ed 12. do 22. februarja naj bo do-
ba patriotizma in domovinske lju-
bezni.

Tako so odločili v Washing-
tonu. V tem času naj vsi učitelji
in vzgojitelji utrjujejo solarje v
domovinski ljubezni, domorodne
organizacije naj prirejajo preda-
vanja, listi naj prinašajo domo-
rodne in domoljubne članke.

Če bodo šli vsi z vso vnemo na
delo, bodo mogoče naučili tako-
zvane stoprocentne Amerikance
nekoliko amerikanizma.

Slovensko
Amerikanski
Koledar
za leto 1926

ima sledečo vsebino:

Pesem

Koledarski del.

Poglavje o praznikih, letnih ča-
ših in mrkih.

Premogovna industrija v Ame-
riki.

Detektivska zgodba.

Svetovna mesta.

Divji konji v Montani.

Inženirska čuda preteklosti.

Gumij — novo zlato svetovne
finance.

Strašna bolezen — rak.

Doživljaji lačnega v New
Yorku.

Tam za brezami.

Sibirskie slike.

Abdel Krim.

Dogodek na ladji.

Angleški državnik Lord Cur-
zon.

Pleme in pol na Norfolk otoku.

Strup v kriminalistiki.

Izgubljeni kontinent.

Življenje v morskih globočinah.

Pradiranje v polarno ozemlje.

Amudsen o svojem polarnem
poletu.

Hjalmar Branting.

Kitajska.

Sunjatsen.

Koliko se popije na svetu.

Ustroj telesa in značaj.

Načrt novega koledarja.

Pavel Hindenburg.

Smrt Roberta La Folletta.

Doživljaji v džungli.

Vpliv nikotina.

Židovska univerza.

Uporaba nekaterih zdravilnih
rastlin.

Vpliv podnebja na duševno
bolezen.

Raznoliterosti.

Smešnice.

KOLEDAR KRASI OBILO
RAZNIH SLIK.

Cena 50c

Naročite ga takoj, ker
smo ga tiskali le o-
mejeno število.

'GLAS NARODA'
82 CORTLANDT STREET
NEW YORK CITY

Branislav Nušić:

OBČINSKO DETE.

ROMAN DOJENČKA

(Nadaljevanje.)

Gospod Sima se ni mogel sprizniti s to idejo. Na razne načine se je umikal, dokler se ni umaknil in odbil predloga svoje žene, ki ga nikakor ni mogel osvojiti. On, rodni oče, pa naj bo boter lastnemu otroku! In Elza, ki je veljala doslej za njegovo bivo ljubimko, naj mu bo kuma Elza! Ne, tega ni smel sprejeti! In potem bi bil to tudi greh! In njemu se odpre pred očmi knjiga in začne čitati cel roman. Spomni se, da je čital nekoč tak roman, kako so Turki odvedli v sužnost dekleta, pa ko se je vrnil, je vzel za ženo svojo rodno sestro, ker se nista poznala. In zadel se mu je njegov slučaj čisto podoben temu romanu. On oče, postani boter lastnemu otroku!

Ali vendar je bilo treba otroka krstiti — ker brez krsta vendar ne more v svet.

In tudi to se je uredilo. Ali bi bilo mogoče najti primernejšega botra od učitelja muzike, ker se je že poprej vezhal nositi Nedeljka?

In ko so našli siromašno žensko, ki bo sprejela otroka začasno, so poslali grečnega Nedeljka z učiteljem muzike v cerkev, da se krsti, in gospa Bosiljka mu je izbrala za spomin možovo ime — Sima.

In tako je bil rejenček v tretji krčmi, menda zato, ker "trikrat Bog pomaga".

PETINDVAJSETO POGAVLJE.

ki ga bodo čitatelji toliko prej prebrali, ker je zadnje, in ker se v tem ustanovi "Društvo za najdenčke", da bi rejenček bil v prihodnje brez skrbi. Za čitatelje je to poglavje važno tudi zato, ker na koncu pisatelj obeta, da bo napisal še en roman.

Ker je to zadnje poglavje romana, ki bi se moralo po pravilih, po katerih se pišejo romani, "njih dvoje" vzeti. E, ali katera dva naj na koncu poročim, ko se je pa tako uralno vlad raznih dogodkov, da je nemogoče zadovoljiti to tako važno pravilo za pisanje romanov.

Nikakor ne morem tako uravnati, da bi se vzela Anka in pop Pero, najprej zato ne, ker se še dandanes ne ve, kje je Anka, a drugič zato ne, ker je Pero pop in ima živo ženo. Ne moreta se vzeti niti polica Rista in gospa Lenka Petrovič, ker ima tudi gospa Lenka živega moža. Ne moreta se vzeti tudi bogoslovca Toma, človek tako močnih čustev, in Ognjena Marija, ker je Tomo opustil igralsko kariero in končuje četrty razred bogoslovja in čaka na dobro službo. Ne moreta se vzeti niti Elza, hčerka likarice Julijane in njen ljubimec iz ognjegasne čete, ali morda bandist iz sedmega pešpolka, ker se je vsled znanega dogodka, ki si ga je gospod Sima zamislil v svoji domišljiji, ta ljubezen končala s tem, da je Elza dobila pest v ledja. Ne moreta se vzeti niti učitelj muzike in hčerka krojača Jove, ker je to ljubezen raztrgal oni tako usodni listek.

In potem — kdo se more vzeti na koncu tega poglavja? Ničče, nihče! Tudi pisec zelo obžaluje, da ne more ustreči v tem pogledu svojim dragim čitateljem.

Preostaja mi torej edino, da z rejenčkovim usodo zaključim svoj roman. In to bo tudi storil.

Kot vemo, se imenuje zdaj rejenček z lepim imenom Sima in se nahaja pri neki siromašni ženski v sosedstvu gospoda Sime Nedeljkića. Vsak dan obišče malega Sime gospod Nedeljkić, ki tudi plačuje zanj, obišče ga njegov boter, učitelj muzike, a gospa Bosiljka mu vsak dan pošlje piškote.

Tako je minil po krstu teden, dva tedna, kar je bilo kot neki odmor po onih burjah v duši gospoda Sime Nedeljkića. A ko je minil tudi tretji teden, začne gospod Sima iznova premišljeva-

ti o oni ideji, ki ga je tako razveselila v zadnjem poglavju tega romana. Premišljal je cel teden in tako je minil mesec dni od krsta, in tedaj je bil gospod Nedeljkić popolnoma na čistem, da je treba začeti z ustvarjenjem znamenite ideje, to je z ustanovitvijo društva za najdenčke.

Še teden za tem je premišljeval gospod Nedeljkić tudi o načinu, kako bi se to doseglo in je našel nazadnje, da je to zelo enostavna stvar. Ono, kar je glavno, je usvaritev ideje same, to so najdenčki, že obstoji in zdaj ni treba nič drugega kakor napisati pravila. Sklicati je treba tudi ljudi, sestaviti odbor in stvar je gotova. V ta namen je gospod Sima Nedeljkić ves teden pisal in brisal, spopolnjeval in popravljal pismo, polno lepih izrazov, s katerim sklicuje na zborovanje vse plemenite ljudi, da se združijo v društvo, potrebno in človekoljubno.

To zborovanje boljših ljudi se je imelo vršiti v "Meščanski kazini" čez teden dni. Ves ta teden se je gospod Sima Nedeljkić pripravljaval na govor, kateremu je kot gost postavil Kristušovo besedo: — Pustite male k meni!

Ko se je približal dan zborovanja, je krenil gospod Nedeljkić v spremstvu učitelja muzike, ki je bil tudi zelo zavzet za uresničenje te ideje, v "Meščansko kazino" čez desetih dopoldne ko je bilo zborovanje napovedano. Tamkaj najde še dva ali tri gospe od povabljenih in nestrogo pričakuje, da pridejo še ostali. Zastonj se je pri vsakem sumu ozrl in pogledal na vrata, zastonj je tudi učitelj muzike dva ali trikrat šel celo na ulico in gledal na levo in desno, ali kdo ne prihaja: bilo ni nikogar. Kaj je mogel gospod Nedeljkić drugega, kakor da je odložil zborovanje na prihodnji teden.

Tako sta od krsta malega Sime pa do zborovanja pretekla polna dva meseca, in nazadnje se je vendar vršil sestanek.

Razen enega ali dveh so prišli vsi povabljeni. Prišel je gospod arhimandrit Grigorije, ki je pri vstopu v dvorano stisnil roko gospodu Simi z izjavo: — Hvala vam ker ste podvzeli, da izvedete to krščanski misel. Ko sem bil mlajši, sem tudi sam pogosto premišljeval in uprav skrbel, kaj bi se moglo storiti za najdenčke, no, zdaj sem opustil to misel, odkar sem se postaral. Hvala in čast vam!

— To je ideja moje žene, — do-da skromno gospod Nedeljkić, — zahvaljujoč se prečastnemu na čestitki.

Prišel je tudi gospod Stanoje Lekić, profesor matematike, ki je znan po slabosti, da ima rad, če ga izvolijo za član odbora. On je odbornik Književnega društva, Oplečevalnega društva, Jezdnega kluba, Meščanske kazine, Pevskega društva in je tudi že poskušal, da kandidira za odbornika ženskega društva in edino vsled svojega spola ni uspel.

Prišel je gospod Srečko Ostojić, okrožni načelnik v penziji, ki je takoj izjavil, da se o teh stvareh to je na najdenčke, ne ne razume, ali gospod Sima mu pojasni, da so njega zato povabili, ker je njegova vsakinja babica.

Prišel je gospod Sava Janković, človek, ki se povsod ponuja in vzprejema za blaginjo vsakega združenja, ker smatra, da se da od članarine prav lepo živeti.

Prišel je tudi gospod Paja Stanojević, zelo plemenit človek, a katerem se govori, da je vse svoje imetje zapustil v dobrotelne namene, čeprav njegova strinja, gospa Marija, trdi, da je prepisal vse na svojo ženo.

Prišel je g. Rarija Radosavljević, ki je imel jako razvita roditeljska čustva, dasi se ni nikoli v življenju ženil. — Prišel je g. Toma Petrović, trgovec, ki se je v "Srbskih Novinah" odrekel svojih sinov, a je takoj pri vstopu sgel v roke g. Simi Nedeljkiću in pristavil: — Zelo vesel sem t-

ALI JU POZNATE

To sta Theodore Roosevelt in njegov brat Kermit, ki raziskujeta doslej nepoznane pokrajine v Tibetu. Pastila sta si rasti brade in sta tudi oblečena tako kot zahtevajo razmere.

plemenite ideje, ker mi vsi smo v resnici poklicani, da skrbimo za tujo in zapuščeno dečo.

Prišlo je še mnogo uglednih ljudi, ki so malone vsi takoj izjavili, da se strinjajo z idejo, a g. Sima je zopet vsakemu povedal, da je to ideja njegove žene.

Nazadnje, ko so bili zbrani vsi, pozvonil g. Sima in začne svoj govor, ki ga je ves prvi teden pisal, a ves drugi teden popravljal. Učitelj muzike je znal ta govor na pamet in je prekinil g. Sime dvakrat z vzkliki: — Take je, tako je!

V drugi polovici svojega govora je g. Sima natančno očrtal slučaj, ki se je njemu pripetil. Pred svojimi vrati je našel dete, lepo, zdravo, rdeče, in ko je dete tako lepo zdravo in rdeče, zakaj bi se z njim izgubil ugleden državljan? Ako pa se to dete izroči občini in ga ta izroči kakšni ženski, kaj bo iz nje- ga? Ne bo dobil nikake primerne vzgoje in ne bo potemtakem državljan, a vendar je od dne do dne večje pomanjkanje dobrih državljanov, tako da bi moralo to skrbeti že državo samo. Zato on — gospod Sima — misli, da bi se vsi morali združiti in sprejeti tega otroka, ki se je našel pred njegovimi vrati, a na prvem mestu, a potem vsak drug otrok, ki bi se našel bodisi pred njegovimi vrati ali kje drugje. Svoj lepi govor je končal g. Sima s temi besedami: — V to nas pozivljajo naša človeška čustva, k temu nas navaja naš veliki učitelj, Bog in človek, velik mučenik, s temi znameniti besedami: — Pustite male k meni!

Učitelj muzike vzklikne prvi, a za njim ves ostali zbor: Tako je, živio!

Nato je vzel besedo prečastni gospod arhimandrit Grigorije in je govoril o deci s cerkvenega stališča. V glavnem je hotel v svojem govoru poudariti misel, da imajo otroci pravico do ljubezni svojih roditeljev, in da so tudi takšni otroci, ki smo jim vsi roditelji, in da imajo ti pravico do ljubezni nas vseh.

Potem je vstal tudi profesor matematike in je zelo lepo in poučno dokazoval, kako nastanejo otroci, kar je g. Sima Nedeljkić z največjo pozornostjo poslušal.

G. Sava Janković, tisti, ki se je rad vsiljeval družtvom za blaginjo, je zahteval tudi besedo in predlagal, ako se že osnuje društvo, naj bo čim večja članarina.

G. Sima mu je pojasnil, da zdaj še ni govora o tem, ker se zaenkrat bavimo samo s teoretično stranjo tega vprašanja.

Nazadnje je bilo v načelu sklenjeno, da se osnuje društvo za najdenčke. Da bi se moglo prestopiti k osnovanju društva, je bil izbran ožji odbor petorice, ki mu je bila dana naloga, da si naroči iz tujine pravila o sličnih društvih, da jih prouči in nato zopet skliče enako zborovanje in predloži poročilo.

Tako se je lepo in z uspehom končalo to zborovanje, in g. Sima je odšel veselo domov, da pove gospej Bosiljki, kako se b njena ideja uresničila, in da j še enkrat prepriča, kako je to divna ideja.

(Konec prihodnjije.)

ROJAKI NAROČAJTE SE NA "GLAS NARODA". NAJVEČJI SLOVENSKI DNEVNIK V ZDR. DEŽAVAH.

TOVARIS MORILCA

HAARMANA

V Hannoveru se je začel te dni proces proti Hansu Gransu, ki je obtožen, da je pomagal znanemu vampirju Haarmannu pri njegovih krvavih zločinih. Zgodovina Haarmannovih zločinov je znana: od leta 1918 do leta 1924 je nestalo v Hannoveru več mladih ljudi, o katerih ni bilo mogoče doznati, kam so izginili. Leta 1924 se je našlo par otroških glav. Med prebivalstvom je nastala velika panika, kajti vsa znamenja so kazala na perversne umore, katere je izvršil, kakor se je pozneje izkazalo, 42letni trgovec z obleko in policijski agent Fritz Haarmann, človek, ki je bil splošno znan po svojih abnormnih nagibih.

Dasi se je nabiralo gradivo proti Haarmannu že pet let, je imela policija vendarle velikanske težave, predno se ji je posrečilo dokazati Haarmannovo krivdo. — Slednjič so prišli na dan tehtni dokazi, spričo katerih ni mogel več tajiti svojih zločinov. Številke, ki so se pri tem pokazale, so bile naravnost grozne. Haarmannovih žrtve je bilo toliko, da morilec ni vedel povedati njihovega števila. 27 umorov je bilo končno dokazanih, trije pa so ostali nedokazani. Sodišče je izreklo po obširni razpravi sodbo, ki se je glasila na 24kratno smrt nečloveškega morilca. Sodni akti so obsegali 60 velikih zvezkov. Ta proces je bil tako neobičajen, da so napisali o njem psihiatri, psihologi, juristi in kriminologi celo knjižnico literatur.

Eno najvažnejših vprašanj, ki je vznemirjalo Haarmannove sodnike, pa je bilo vprašanje njegovega umora v nelahkih okoliščinah. Moril je svoje žrtve v sobici s temnimi stenami ter je večkrat končal svojo žrtev takorekoč pred očmi policije. Kdo mu je pri tem pomagal, da je njegovo početje ostalo tako dolgo tajno, o tem ni bilo mogoče dobiti dokazov. Pri sodni obravnavi je Haarmann izmenoval enega samega moža, katerega je označil kot človeka, ki je vedel za njegovo početje. Ta človek je še zelo mlad ter izgleda nežno kakor deklica. Živel je s Haarmannom štiri leta ter stanoval z njim pod isto streho. Na podlagi Haarmannovih izpovedb je policija aretirala Gransa in sodišče ga je obsodilo na sedem let ječe. Med razpravo pa se je pokazalo, da je razmerje med Haarmannom in Gransom zelo zamotano problem. Grans, ki je bil jedva 17 let star, je bil krvoločnemu morilec pokoren radi nagajen, katerih niso mogli razločiti niti najbolj učenj zdravniki. In vendar ga je sodišče obsodilo.

Grans je čudna prikazen. Rodil in razvijal se je v neposredni bližini Haarmanna. Bil je hladen, sebičen pohajalec, ki ga je življenje vrglo na mračna pota. Ko je bil še deček, je prihrumela svetovna vojna. Pozneje je videl revolucijo in za revolucijo inflacijo. Vse to je vplivalo nanj zelo slabo. Bil je večkrat kaznovan radi razgrajanja in goljufije ter se je navadil izsesavati ljudi na silno rafiniran način. Kot posebnost njegovega življenja se omenja zlasti to, da si je udinjal par pocestnih deklet, ki so mu morale dajati del svojega zaslužka. Od tega denarja je Grans živel. Kadar je prišel v največjo denarno zadrego, si je pomagal iz stiske na ta način, da je skušal nebrzdanim možim, Tako je prišel v zvezo s Haarmannom, o katerem si je predstavljal, da ga bo lahko izsesaval. Toda stvar se je izpremenila v čudne oblike. — Haarmann je vzljubil Gransa z neko posebno sentimentálnostjo ter je gledal v njem nekakega sina, mladit Grans pa je svojemu "pokrovitelju" vračal ljubezen in oba sta se dobro razumela. Ko je policija postavila Gransa na zahtojno klop, je fante jokaj in zdihoval, kakor da gre za najdražje, ga, kar je imel v življenju. Prišlo je na dan, da je Grans pomagal Haarmannu in da je vedel za njegovo početje ter mu je včasih celo pomagal.

ZIMSKI MANEVRI

V kratkem se bodo vršili veliki manevri v ozemlju Panfinskega kanala. Manevri se bodo udeležili armada in mornarica. Tudi največji zrakoplovi, kakoršnega vidite na sliki, bodo stopili v akcijo.

Haarmannove izpovedbe pri obravnavi so bile zelo nenavadne in množ je obtožil Gransa sodelovanja pri moritvah samo radi tega, ker bi bil rad videl, da bi šel tudi mladenič z njim v grob. Šele ko je Haarmann izpovedel, da sodišče ne bo obsodilo Gransa da smrt, je storil drug korak ter je vrgel nekoč, ko se je peljal z avtomobilom, na tlak listek, na katerega je zapisal, da je Grans čisto nedolžen. Vsebinsko tega listka so objavile najprej novine, nato ga je dobila v roke kriminalna policija in slednjič tudi državne pravdnistvo. Psihiatri so zadevo razložili na ta način, kakor smo zgoraj povedali in višja instanca je nato odredila, da se mora razprava proti Gransu obnoviti, da se dožene, ali je fant nedolžen ali je kriv. Razprava, ki je preračunana na več dni, bo prinesla na dan gotovo presenetljive rezultate, za katere se z veliko verno zaupamo vsi krogi, ki se bavijo s takimi problemi.

Predivo iz stroja.

V Avstriji preizkušajo novo metodo, po kateri bi pridobivali vlakno za prejo iz fiziološkega stroja. To vlakno daje baje tkanino, ki je sicer obata in trda, pa zelo topežna, prikladna za preproge, za tapetniške in sedlarske izdelke.

Samomor premožnega muslimana.

V Rumi se je na tamkajšnjem pokopališču iz neznanih razlogov ustrelil Muhamed Bašagić, tajnik ministristva za agrarno reformo. Pogubljen je bil z revolvera krogle v glavo ter ostal na mestu mrtve. Pokopnik je bil zelo premožen človek ter je imel obširna posestva v Hercegovini. Za univerzalnega dediča je določil svojega brata.

Radič se je vrnil v Beograd.

Minister prosvete, Stjepan Radić je prispel zopet v Beograd, čeprav se ni popolnoma okrevale.

Prežene s PAIN-EXPPELLERJEM svoje bolčine.

Tedno vribajte, da bo ta čudoviti liniment prudi skoraj hitro ter dospel do bolečega mesta. Pain-Expeller odpravlja zbiranju ter povzroča pravilno kroženje krvi.

35 in 70 centov po lekarnah. Pazite na trgovsko znamko Sdrro.

P. AD. RICHTER & CO. Berry & South 5th St. Brooklyn, N. Y.

Raznoterosti

Proga Split-Odesa.

V Italiji se je pojavila ideja o zgradbi transbalkanske proge Split-Beograd-Bukarešt-Odesa, ki naj bi služila prvni vrsti okrepitvi italijanske trgovske ekspanzije na Balkanu in bi sodeloval v prvi vrsti italijanski kapital. Ba je se ustanovi tudi v Zagrebu že v kratkem času društvo, ki bo propagiralo zgradnjo te proge. Po tej progi bi šlo vse blago, ki bi ga leževala Italija preko Jugoslavije v Romunijo, Rusijo in Bolgarijo. Split bi bil torej v neposredni zvezi z italijanskimi pristanišči Ancona, Pesceara, Bari in Napoli.

Koliko tujcev je bilo lani v Italiji?

Italijanska družba "Enit" objavlja statistiko tujskega poseta Italije v lanskem svetem letu.

Glasom te statistike je leta 1925 obiskalo Italijo 835.000 tujcev. Med njimi je bilo največ Nemcev, za Nemei največ Angežev, Sever-

Prav vsakdo -

kdor kaj išče; kdor kaj ponuja; kdor kaj kupuje; kdor kaj prodaja; prav vsakdo priznava, da imajo čudovit uspeh —

MALI OGLASI
v "Glas Naroda".

Slovensko - Amerikanski Koledar

za leto 1926.

je gotov in smo ga razposlali vsem, ki so ga do zdaj naročili.

Letos je zelo zanimiv in bo vsak zadovoljen.

Cena mu je 50c.

Kdor ga želi imeti naj pošlje znamke ali pa money order.

"GLAS NARODA"
82 Cortlandt Street, New York, N. Y.

Tivat proglašen za mesto.

Selo Tivat v Boki Kotorski, kjer se nahaja glavni arsenal jug. vojne mornarice, je s kraljevim ukazom proglašeno za mesto.

BELE ROŽE

ROMAN V DVEH DELIH.

Za "Glas Naroda" priredil G. P.

13

(Nadaljevanje.)

— Tukaj se nič ne krade, — je odvrnil grof Vrbski prijazno ter vzel Iris etui iz roke. — Portreo? Najbrž, — je dostavil ter spravil etui v predal.

— Izgleda kot slika cesarice Evgenije, — je pripomnila Sigrid. — Prav imaš, dete, oddaljena sličnost, — je rekel grof. — Le lasje se mi zde presvetli, — je nadaljevala Sigrid. — Zdi se mi, da so prilično taki kot tvoji, Iris.

— Da, Sigrid, a ti imaš skoro prav take lase kot Evgenija. Zaboje je bil prazen, kajti kot zadnji kos je potegnila Iris iz njega dobro povzeto kaseto, katero je pričela skrbno razvijati. Bila je to dolga, ozka kaseto, z vložnim pokrovom, kot ga ima skrinja, obita s črnim žametom, srebrnimi zaponami ter dvema ključavnicama.

— Te kasete nisem še nikdar videla pri tebi, papa, — je rekla Sigrid, ko je izročila grofu kaseto. — Črni žamet jo dela tako tužno.

Molče je položil grof kaseto v predal. Nato pa se je obrnil ter pogledal svojo hčerko.

— Črna kaseto je lastnina Iris, — je rekel slovesno. — Zaprta je, katero sem obljubil varovati, — dokler me ne bo več. Moja oporoka ti bo sporočila podrobnosti. Sigrid, ti mi jamčiš, da bo prava kaseto v roke tvoje sestre.

Molče je podala mlada deklica svojemu očetu roko, a Iris je povzela glavo ter sedela kot okamenela.

Na sredo je nekdo potrkal. Bil je Ubaldo, ki je poklical Sigrid ven, v domačih zadevah.

Ko je Sigrid zapustila / sobo, je stopil grof k svoji hčerki ter dvignil njeno glavo.

— Moje drago dete, — je rekel neizmerno ljubeznjivo. — Saj ni treba takoj umreti, če govorimo slučajno o smrti.

— Ne, papa, — je rekla prijazno, skoro z naporom. — Ni to — in ti veš, da bi napela vse svoje sile, da ti ne napravim slovo prebudo. Čudno pa je, — ko sem imela preje kaseto v svojih rokah, — ne smejaj se mi, papa, — me je obšla mrzlica, kot neizmerna groza in mi je udje so postali težki, tako težki.

Grof pa se ni smejal. Ljubeznjivo je položil glavo hčerke, ki se je nasmijala kot smrtno utrjena mati. Tudi ni našel nikakih besed, da pojasni njene občutke ter jih zavrne.

— Človek je pogosto podvržen občutkom, ki jih ni mogoče pojasniti, duševnim utisom, bi rekel, — je menil končno, počasi in premišljeno. Ali se sedaj boljše počutiš, žarek mojega življenja?

— Da, hvala papa. Končno je, a mi leži še vedno v udih, kot mučen sen. Prosim te, ne povej Sigridi ničesar o tem. Zasmehovala bi me in tega bi ne prenesla, — privkral ne.

— To bo ostalo med nama, — je odvrnil grof priprosto. — Kar pa bi ti rad povedal sedaj, naj ne izve noben tretji, niti Sigrid.

Stopil je k tajnemu predalu ter vzel iz njega dobro zapечатeno pismo.

— Vzemite to, dete, in spravi dobro, neprečitano do moje smrti, — je rekel resno. — Ti sama mi jamčiš za to, da ne bo ta pečat zdrobljen. Za to ni treba nobene obljube, nobene prislege, ker ti zapuam. Ali boš spravila pismo, dete?

Iris je ubogala ter spravila s tresočim se rokama pismo v žep svoje obleke. Njeni, od razburjenja blede ustnice, nista izpregovorili nobene besedice, a njene oči so razodevale, česar niso mogla izpregovoriti ustnice, a grof je dobro razumel ta nemi jezik in v odgovor je poljubil blede lise deklice.

— Tukaj, — je nadaljeval ter vzel iz predala miniaturno sliko, — tukaj, ta slika naj bo tvoja, ker je te tako razveselila. To naj bo zate tajen zaklad, ker bi ne videl rad, da bi vedela Sigrid za to. Lahko bi jo žalilo, da si ti dobila sliko in ne ona. Mogoče pa bi prišel čas, ko bi mislila o originalu te slike manj ljubeznjivo kot pa ti s svojim gorkim srem in raditega hočem podariti sliko tebi. To je slika moje nesrečne sestre.

Lahen krik se je izvil iz ust Iris, krik presenečenja.

— Dobro, skrij to sliko, moja Iris, — kajti ta slika ni namenjena za oči ljudi. Nisem se pa mogel odločiti za to, da jo uničim, — je nadaljeval grof. — Teško je odločiti, če je bilo to prav ali ne. Sedaj pa pojdi v svojo sobo, dete moje, kajti ura osamelosti ti bo koristila. Ni ti treba govoriti, kajti vajen sem čitati v tvojem čistem srcu kot v knjigi. Med nama ni treba nikakih besed.

In Iris je odšla. Kot ptička je prihitela pred par urami navzgor po stopnjicah, a počasi je šla po stopnjicah navzgor. V svoji spalni sobi se je zaklenila ter zaprla tudi vrata, vodoča v sobo Sigrid, kajti zdelo se ji je, da čuje njene korake. Nato je odprla močno skrinjico iz hrastovega lesa, katero ji je dal oče v namenu, da spravi vanjo svoje dragocene stvari. Skrinjica Iris pa je imela dvojno dno s skrivnim predalom hi v ta predal je spravila pismo, ki ji ga je dal oče. Nato pa je vzel iz žepa beli etui ter pričela opazovati svoj zaklad, obraz ženske z belim vencom rož. Kljub vsej ljubkosti izraza pa se ji je zdelo, da ima slika nekaj krog ust trpko potezo, potezo, ki jo je živahno spominjala na Sigrid. Tedaj pa se je zgodilo nekaj čudnega, — navdala jo je ista nepopisna groza kot spodaj, v sobi grofa in zdelo se ji je, da so njeni udje težki kot svinec. Čutila je, da ne more še nadalje opazovati slike, kajti sinje oči na slonovi kosti so jo hipnotizirale. — Na njene možgane je legla kot gosta siv megla, čutila je, da ji pešajo moči in etui je padel iz njenih tresočih se rok.

To jo je predramilo. Globoko je vzdihnila, kot človek, ki se prebudi iz hipnotičnega spanja. Polagoma je zbrala svoje misli ter si namakala čelo s kolinsko vodo, dokler se ji niso pričele vračati misli. K temu ji je najbolj še pripomogel etui, ki je še vedno ležal na tleh. Preproga, ki je tukaj pokrivala tla iz mramorja, ni bila tako debele kot spodaj, in padec je bil vsled tega trši. Na sredo pa ni bila slika poškodovana, pač pa se je omajal okvir slike in Iris je v svoje veliko presenečenje spoznala, da se je nahajala za sliko ženske se druga, — slika nekega moškega, v črni suknji ter z belo ovratnico. To je bila interesantna glava z melanholičnim izrazom, ki je bil pač posledica tega, da so bile obrvi zraščene skupaj, kar je dalo očem otočen izraz. Usta so mogoče izdajala pomanjkanje energije, a so bila lepo oblikovana.

Na kratko rečeno, je bila to slika aristokrata, polna odličnega mira in dobrotljivosti, tako da se Iris ni mogla nagledati te slike. In zopet se je zgodilo nekaj čudnega, morala je jokati, jokati, ne da bi vedela zakaj. Te solze pa so omehčale okorelost, ki je še vedno držala mlado deklico v svojih sponah in čutila je, da je zopet taka, kot je bila nekdo.

Zaprta je etui v skrivni predal svoje skrinjice, koje ključ je

MRS. WILSON NA POTI IZ SENATA

Slika nam kaže Mrs. Woodrow Wilson, ki je s svojo prijateljico Mrs. J. Borden Harriman poslušala v ameriškem senatu debato glede vstopa Združenih držav v svetovno razsodišče.

vedno nosila pri sebi, nakar se je oblekla. Pri tem se je polagoma vrnil blek v njene oči in barva na njeno mično lice. Ravno je končala svojo toaletto, ko je nekdo skrbno potrkal na vrata.

— Iris, — je rekla Sigrid zmagaj. — Iris, obisk je spodaj.

— Kdo?

— Cavaliere Spini in Boris Krištoforovič.

— Oprosti me, Sigrid. Nisem še gotova. — Ali hočeš?

— Zelo rada, — se je glasil odgovor. — Po kratkem odmoru se

je zopet glasilo od zmagaj. — Tudi knez Višegradske je tukaj.

Nekaj časa je ostalo znotraj tiho, nakar se je glasilo nekoliko negotovo:

— Prosim te, pojdi naprej. Papa je gotovo sprejel gospode?

Takoj pridem za teboj.

Zunaj pred vratni pa se je Sigrid oprijemala kljuko, kot da bi morala brez te opore pasti na tla.

(Dalje prihodnjik.)

Bruno Cora:

Da ne bi umrla.

Giorgio, devetintrideset let; Viktorija, šestintrideset. Dvanajst let zakonskega življenja. Včeraj sta se sodno ločila.

Vse je končano. Vsakdo od njiju ima pred sabo novo življenje. Tugo, ki ju navdaja zaradi ločitve, prevladuje radost, da sta se končno osvobodila. Ostalo je samo, da dovršita še nekatere malenkostne posle (kakor n. pr. da izročita drug drugemu razne stvari in se sporazumeta o krajih, na katere bosta hodila, da se ne bi srečevala), posle torej, ki jih nista hotela poveriti ne odvetnikom, ne prijateljem. Zategadelj sta se domenila, da se sestaneta na samem, zadnjikrat, danes ob štiri, v neki sobi hotela Imperiala.

Vstopita. Molče si podasta roke. Sklenila sta, da se izogneta vsaki dolgočasni sentimentalnosti. Izpila bosta čašo čaja in se mirno razgovorila.

Drug drugemu si izročita, kar si imata izročiti. Končano. Sedeta za mizo. Pijeta čaj.

Skozi zaprto okno prodira do njih neznošni ropot z ulice, polne ljudstva. Sredi mize stoji visoka posoda iz mramorskega stekla, v nje kroži in kakor blazna šviga vetika, neobčajno lepa riba.

Prišla sta sem, da se za vselej razstaneta, ko sta prehodila v svojem zakonskem življenju pot, polno trpljenja in borbe, ki ju je izmučila. V njej obrazih je nekaj utrjenega in upehanega. Od silnih naporov se je njuna občutljivost tako izostrila, da je prešla že v bolelost, podvrženo neprestanim izpremembam.

Razgovorjata se tiho, mirno v daljših, ozlovoljena na sivi, deževni dan, na neznošno ropotanje vozov in na hrumeči šum množice, stopajče spodaj po blatni ulici.

Viktorija ostro in pazljivo opazuje rdečo ribo, ki kroži v visoki stekleni posodi. Reče:

— Poglej, Giorgio, bolna je.

Gledata jo. Res, bolna je.

— Gnusen, brezobličen, rumenkast izrastek ji moli iz trebuha, nekakšna bula, nekaj kakor tvor ali živa rana. Kako more sploh živeti!

Ta živa rana, ki jo muči, je mo-

rala zajeti še več nego polovico njenega telesa. Trpi. In strahovito žalostno je gledati, kako se v onih geometrijskih, želatinstih očeh pojavlja izraz bolečine in volje, v kateri je nekaj človeškega. Kroži dalje, mučena od bolečin. Naravnost čuti, da noče obstati, ker se boji, da ne pogine.

Giorgio pravi:

— Poglej, Viktorija, noče umreti.

Kakor oder v gledališču, ki se zmrči in se nato ves na novo spreminjen razsvetli, tako sta se njuj duši spremenili in odkrili, da ju je prevzela in prevladala vrtočevica.

Sklonjena sta nad visoko stekleno posodo, ki se bo skoro izpremenila v mali grob. Kmalu bo večer. Mrzla zimska noč se že preliva v črni megle potekih sivo reko dnevne svetlobe. Ko se tuintam spogledata, se vidita kakor razblinjena v temi. Zdi se jima, kakor da se vse ono, kar ostaja, sončno - svetlega v sobi, ki jo uporno osvaja mrak, nabira v globini mramorske posode, v kateri ugaša rdeča pega umirajoče ribe, ki se zbliže kakor plamenček dogorevajoče sveče.

Pozornost steklene posode, v kateri se bori to odvisno življenje, se potopi razsvetli, obsijana z žarki, ki se zlivajo s trenetanjem teh dveh duš.

Da, tudi v njih dveh, poleg vsega, poleg nezvestobe in žalitve, poleg muk in laži je nekaj rdečega, nekaj, kar noče umreti in kar se giblje, upirajoč se brezobličnemu in gnusnemu tvorju zle usode.

Onadva govorita samo o tej bolni ribi: in čutila, kako se nanašajo te besede na njiju trpljenje in muke.

— Kako mora trpeti!

— Človek ne bi verjel, da more

še živeti v takšnem stanju!

— Morda je dobila rano od kakega udarca.

— Da, in potem se je morda o-

kuzila v nečisti vodi.

Tudi med njima dvema se je

pojavi la rana, ki je mogla zarasti,

da ni nastopilo nevarno okuženje.

Okuženje lažnega ponosa in želje po osveti.

— Moj Bog, pogledj, Giorgio, že se ne giblje več. . . konec bo, konec. . .

Videti je bilo, da hoče obstati, da je preinagana. Ne, zopet se je začela gibati, z vidno ljubeznijo do življenja, ki zasluži, da se mu posveti cela huna. Videti je, da so to poslednji trenotki. Morda niti ne čuti več, da živi. Ali kljub temu se slepo upira smrti.

V temi, ki se vedno bolj zgoščuje, se gledata ti dve človeški bitji. In prevzema ju čuden, hladni srd, v katerem je nakopičena vsa brezkraina tragedija uničenja tragična elegija vseh koncev. — Zadnji trepet trepalnic umirajočih. Zadnji požirek vina na zadnji večerji. Zadnje zelenilo na zadnjem jesenskem listu. Ono zvočno omahovanje na koncu glasbene komada. Beseda "Konec"

na zadnji strani velikih poemov in gutljivih malih povesti. Poslavljanje brez upanja na zopetno svidenje. Odhod na zelo dolgo pot. Očvetanje vseh evetov. Smrt vseh življenj. Propast vseh civilizacij. Razpad vseh kraljestev. Končno uničenje vsega človeškega truda. Zadnji poljub strasti. Zadnji dotik dveh življenj. Zadnji okret v stekleni posodi, malega, izmučenega telesa, ki noče umreti.

Ne govorita več. Gledata. In se gledata drug drugega.

Tema je zdaj popolna. Primeta se za roke in jih krepko stisneta. In ko se mali, živi plamen premagan ustavi in vtone mrtve, se onadva, prevzeta na novo od srda, objameta, ali ne kakor dva človeka, ki se ljubita, ampak kakor dva mrtvoljence, ki čutila, da ju hoče brezno pogoltniti. V krčevitem objemu si rečeta:

— Oh! Za božjo voljo, nikar me ne zapusti!

— Pojdeva kamorkoli in ne poročeva nikomur ničesar. Odpotujeva skupaj.

V prazni sobi, v kristalni posodi, je mrtva riba padla polagoma na dno, potem pa se je prav tako polagoma zopet dvignila, se ustavila na površini, vpognjena, skoro trikotna in koničasta, za molklo rumena v onem mraku, podobna svetli konici solice, ki jo je zagnala nočna pošast in jo zapelila v mrak.

ZDRAVNIK PRAVI PLJUČNICA

To je prišlo od prehlada, ki ga je zamenjal. Pomnite.

Zdravniki priporočajo vroč Bolgarski Želiščni čaj za hitro odpravo prehlada. Bolgarski Želiščni čaj pomaga pri revmatizmu, zaprtju, boleznih jeter, ledvic, in želodca ter obogati in ojači kri.

Zagotovo vprašajte lekarnarja za pristni Bolgarski Želiščni čaj v rdeči in rmeni škatli z mojimi imenom na njej. 55c, 75c in \$1.25.

Opomba: Velike družine naj bi naročile svoje veliko družinsko škatlo, ki traja 5 mesecev. Pošljite mi \$1.25 in jaz vam bom takoj poslal. Naslovite name: H. H. von Schlick, 824 Locust St., Pittsburgh, Pa.

—Adv't.

POTREBUJEM 12 MOŽ za delati drva, plača \$2.00 od klaftr. Pišite: Joe Rohl, Box 132 West Line, Pa.

Kje je moja mati HELENA HRI-BAR, ki je pred enim letom bivala na 916 Haugh St., Indianapolis, Ind. Prosim rojake, če kdo kaj ve o njej, da mi poroča in pošlje njen naslov. — Marija Černe, Moste, štev. 46 pri Ljubljani, Jugoslavija. (2x 3,4)

Kretanje parnikov - Shipping News

6. februarja: Olympic, Cherbourg; Pres. Roosevelt, Bremen; Orduna, Cherbourg.
10. februarja: La Savoie, Havre.
11. februarja: Westphalia, Hamburg.
13. februarja: Paris, Havre; America, Bremen; Pittsburgh, Cherbourg, Bremen.
16. februarja: Aquitania, Cherbourg; Pres. Harding, Bremen.
20. februarja: Aquitania, Cherbourg; Pres. Harding, Bremen.
24. februarja: De Grasse, Havre.
25. februarja: Thuringia, Hamburg; Muenchen, Bremen.
27. februarja: Olympic, Cherbourg.
3. marca: Suffren, Havre.
4. marca: Deutschland, Hamburg.
6. marca: Berengaria, Cherbourg; France, Havre; Orduna, Cherbourg; York, Bremen.
10. marca: George Washington, Cherbourg in Bremen.

11. marca: Mount Clay, Hamburg.
13. marca: Majestic, Cherbourg; Bremen, Bremen; Andania, Hamburg; New Amsterdam, Rotterdam.
17. marca: La Savoie, Havre.
18. marca: Cleveland, Hamburg.
20. marca: Leviathan, Cherbourg; Aquitania, Cherbourg; Pittsburgh, Cherbourg; Veendam, Rotterdam; Berlin, Bremen.
22. marca: De Grasse, Havre.
24. marca: Martha Washington, Trst.
24. marca: Pres. Harding, Cherbourg, Bremen.
25. marca: Columbus, Bremen; Westphalia, Hamburg.
27. marca: Olympic, Cherbourg; Ohio, Cherbourg.
31. marca: Berengaria, Cherbourg; Suffren, Havre; Arabic, Hamburg; Republic, Bremen.
10. aprila: Paris, Havre, SKUPNI IZLET.
22. maja: Paris, Havre, SKUPNI IZLET.
22. junija: Pres. Wilson, Trst, SKUPNI IZLET.

V JUGOSLAVIJO

TUKAJ SO DOBRE NOVICE

Nove ZNIŽANE cene za tja in nazaj v tretjem razredu do Zagreba od \$198. do \$210.

V Beograd in nazaj — \$198.50 do \$210.50

Veliki parniki za vas, — vključno Majestic "največji parnik na svetu", Olympic, Monieric, Belgeland, Lapland, Pittsburgh, Zealand, Arabic itd.

Vi lahko obiščete domovino ter se vrnete v Zdržene države z ameriškim vladnim dovoljenjem. Vračajte pooblaščenega agente ali

WHITE STAR LINE RED STAR LINE
1 BROADWAY NEW YORK

KUPUJEM DOGE

bele hrastove francoske. Zanesljivim osebam dam kontrakt za doge. Poročajte mi podrobnosti takoj v prvem pismu. Pišite v angleškem jeziku.

Max Fleischer, 475 N. McNeie St., Memphis, Tenn.

BLAZNIKOV IH PRATIK

nimamo več, zato jih ne naročate. Mesto PRATIKI naročite Slovensko-Amerikanski Koledar za leto 1926.

"GLAS NARODA", 82 Cortlandt St., New York City

Rada bi izvedela kje se nahaja rojak

ANTON MARKOVČIČ, doma iz vasi Plešče. Če kdo izmed rojakov ve za njegov naslov, naj mi ga naznani na naslov: Barica Štimar, c/o Mrs. Miklušak, 1376 Ave A., New York, N. Y. (3x 3,4,5)

Kako se potuje v stari kraj in nazaj v Ameriko

Kdor je namenjen potovati v stari kraj, je potrebno, da je na tancno poučen o potnih listih, prtljaji in drugih stvarih.

Pojasnimo, ki vam jih znamemo, dati valed naše dolgoletne izkušnje. Vam bodo gotovo v korist; tudi priporočamo vedno le prvotne parnike, ki imajo kabine tude v III. razredu.

Glasem nove naselilniške postavke, ki je stopila v veljavo s 1. julijem 1924, samorejo tudi nedravljeni. Dobiti dovoljenje ostati v domovini eno leto in ako potrebno tudi dalj, tomaderna dovoljenja izdaja generalni naselilniški komisar v Washington, D. C. Prošnjo za tako dovoljenje se lahko napravi tudi New Yorku pred odpotovanjem, te se pošlje prosilcu v stari kraj glasom nanovejših odredbe.

KAKO DOBITI SVOJOM IZ STAREGA KRAJA

Kdor želi dobiti sorodnika ali svojca iz starega kraja, naj nam prej piše za pojamila. Iz Jugosla-vije bo pripuščeno v prihodnosti tih letih, od 1. julija 1924 naprej vsako leto po 671 priseljencev.

Ameriški državljanji pa samorejo dobiti šen šene in otroka od 18. let bren, da bi bili študijske kvote. T rojene osebe so tudi, ne štejeje kvote. Stariši in otroci od 18. 21. leta ameriških državljanov imajo prednost v kvoti. Pišite u pojamila.

Prodajamo vome liste na vno paje; tudi preko Trsta samorejo je oslovani sedaj potovati

Frank Sakser State Bank
82 Cortlandt St., New York

LEPA PRILIKA ZA SLOVENKO, HRVATICO ALI SRBKINJO!

Vdovec z dvema otrokoma, 9 in 11 let stara, išče gospodinjvo v starosti od 30—40 let; sprva za plačilo, in potem ako bude voljna poročiti se z menoj. Lastujem lastno hišo in zemljišče ter imam stalno in dobro službo, zato je bodočnost zagotovljena. Jaz sem Srbohrvat Tesko Vanič, pošta Dvor-Podovi.

Ponudbe naj se pošljejo na: Mike Wanich, Box 52, Cabin Creek Jct., W. Va.

POZOR ROJAKI!

Naš potovalni, zastopnik Mr. JOHN ŽUST bo obiskal rojake po Lawrence Co., Penna. — Komur je potekla naročnina na Glas Naroda, naj jo obnovi pri njem. Tudi sprejema naročila za razne knjige, ki jih imamo v zalogi. Rokjakom ga toplo priporočamo.

Uprava "Glas Naroda".

Pozor čitatelji.

Opozorite trgovce in obrtniki, pri katerih kupujete ali naročate in ste z njih postrežbo zadovoljni, da oglašujejo v listu "Glas Naroda". S tem boste vstregli vsem.

Uprava 'Glas Naroda'.

Pozor rojaki!

V zalogi imamo

SVETO PISMO

(stare in nove zaveze)

Knjiga je krasno trdo vezana ter stane \$3.00.

Slovenic Publishing Company

82 Cortlandt Street

New York, N. Y.